

عنوان مقاله:

قلمدان و نقش آن در خوشنویسی و کتابت قرآن

محل انتشار:

همایش بین المللی دین در آئینه ی هنر (سال: ۱۳۹۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۸

نویسنده:

مجید ساریخانی - استادیار گروه باستانشناسی دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

ابزار کتابت و لوازم خوشنویسی ایران دوره صفویه وقاجاریه شامل دوات با ليقه، قلم نئین، قلمتراش، قط زن، قیچی، سنگ فسان، قلم جدول کشی و قاشق آب در دوات ریز کن می باشند که همه در ابزاری دیگر به نام قلمدان جای داده می شدند. تشکیل شده اس ت. « دان « وپسوند « قلم « قلمدان از کلمه قلم را از آن رو قلم گویند که بریده شده می باشد و گرنه در پسوند مکان و جای می باشد؛ « دان « ابتدا قصبه می باشد و لغت بنابراین قلمدان به معنای مکان و جایی برای نگهداری قلم می باشد و قلمی که برای نوشتن به کار می رود ابزار و ادواتی می خواهد که باید در کنارش باشد و اینجا قلمدان نقش مهمی در تمرکز این ابزار و نگهداری آنها در یک مکان را دارد و آنها را از پراکندگی در می آورد به خاطر همین نقش مهم قلمدان، طوری آن را تشکیل و زیبا می ساختند که خود باعث تشویق هنرمندان خوشنویسی در کتابت قرآن می شد و همچنین وسیله ای برای جذب دیگر اقدار جامعه به هنر خوشنویسی می گردید.

کلمات کلیدی:

قلمدان، قلم، خوشنویس، قط، ابزار کتابت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۱۵۳۴۵۱>